

Evangelí del dilluns de la setmana II de Pasqua: avesar-se a la lògica de Déu

Evangelí i comentari del dilluns de setmana II de Pasqua. “Rabí, sabem que ets un mestre enviat per Déu, perquè ningú no podria fer aquests senyals prodigiosos que tu fas si Déu no estigués amb ell”. Jesús aprofita la curiositat de Nicodem per aprendre la lògica divina, la de les inspiracions que l'Esperit Sant ens vol comunicar.

Evangelí (Jn 3, 1-8)

Hi havia un dels fariseus que es deia Nicodem. Era un dirigent dels jueus. Aquest home va anar de nit a trobar Jesús i li digué:

Rabí, sabem que ets un mestre enviat per Déu, perquè ningú no podria fer aquests senyals prodigiosos que tu fas si Déu no estigués amb ell.

Jesús li respongué:

T'ho ben asseguro: ningú no pot veure el Regne de Déu si no neix de dalt.

Li diu Nicodem:

Com pot néixer un home que ja és vell? És que pot entrar altra vegada a les entranyes de la mare i tornar a néixer?

Jesús respongué:

T'ho ben asseguro: ningú no pot entrar al Regne de Déu si no neix de l'aigua i de l'Esperit. De la carn en

neix carn, de l'Esperit en neix
Esperit. No t'estranyis que t'hagi dit:
“Cal que nasqueu de dalt”. El vent
bufa allà on vol; en sents la remor,
però no saps d'on ve ni on va. Així
mateix passa amb el qui neix de
l'Esperit.

Comentari

L'evangelí d'avui ens presenta el
diàleg de Jesús amb Nicodem. Ens
diu sant Joan que Nicodem era un
jueu influent, del grup dels fariseus.
Aquesta posició social potser explica
que hagi anat de nit a buscar Jesús.
No volia ser vist pels seus companys,
que s'havien enfrontat moltes
vegades amb el nou mestre de
Galilea.

Nicodem estava sorprès pels signes
que estava realitzant Jesús i volia
saber-ne més, trobar-lo

personalment. No té problemes a manifestar la seva admiració, i li diu planament “ningú no podria fer aquests senyals prodigiosos que tu fas si Déu no estigués amb ell” (v. 2). Aquesta curiositat és ocasió perquè Jesús introdueixi Nicodem en una lògica nova, la lògica del Regne de Déu, que el desconcertarà.

Jesús comença a parlar-li del nou Regne i com fer per entrar-hi. Per a nosaltres, cristians acostumats al llenguatge de la fe, potser no ens xoquen les idees de Jesús. Per a Nicodem, en canvi, resultava misteriós. Com pot néixer un home que ja és vell? És que pot entrar altra vegada a les entranyes de la mare i tornar a néixer?” (v. 4).

Jesús convida aquest fariseu influent a pensar que la cosa veritablement decisiva no és tant els signes que ha vist sinó el nou naixement que l'Esperit Sant genera al nostre

interior. És l'acció de Déu que ens fa deixar una vida segons la carn per passar a una vida segons l'esperit. Amb altres paraules, l'Esperit Sant ens empeny a abandonar el pecat, una vida centrada en les nostres coses, el nostre “jo”, per passar a una vida de comunió amb Déu i amb els altres.

El contrast entre les dues mentalitats ens pot servir per pensar en la nostra manera de fer a la vida quotidiana. La litúrgia ens torna a posar davant aquesta famosa conversa per recordar-nos que Déu actua amb una altra lògica i que tantes vegades les nostres maneres de pensar i reaccionar no comptem amb el punt de vista sobrenatural, són massa “humanes”. Jesús, en prometre el do de l'Esperit Sant, ve a instaurar una nova música, que com el vent no sabem ni d'on ve ni on va, i requereix instruments dòcils, que estiguin disposats a seguir el ritme

diví i aprendre a ballar “al pas de Déu”.

Martín Luque // Bravomozza -
Getty Images Pro

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca/gospel/evangelis-del-dilluns-de-la-setmana-ii-de-pasqua-acostumar-se-a-la-logica-de-deu/>
(15/03/2026)